

fes ham at gjøre denne Feil god igjen, naar han vil træde op noget mere) som vi andre Smaafolk; thi dersom det ikke var dette, han sigtede til, saa vilde jeg sige, at Bansteligheben ved at gjøre en Feil god igjen beror paa, hvor stor Feilen har været. Jeg har megen Agtelse for det ærede Medlem — og det skal jeg altid have — paa Grund af hans store Arbeidsjomhed og paa Grund af, at han derved har været i Stand til at sætte sig bedre ind i Sagerne, tør jeg godt sige, end de fleste af os Andre, saa at han ved mange Leiligheder har kunnet give os Indblik i Ting, som vi ikke altid have kunnet være inde i; men dette har ogsaa lebet til, at vi have fulgt ham paa Steder, hvor vi senere ere komne til at sige til os selv, at det maaffe var mindre betænksomt af os. En saadan Feil maa man da se at gjøre god igjen. I det Hele kan jeg egentlig ikke forstaa den Stilling, som det ærede Medlem har indtaget her, thi det forekommer mig, at det ærede Medlem har været Ordfører for Finantslove overfor Ministerier, lige overfor hvilke vi have staaet omtrent paa samme Maade, som vi nu staa overfor dette Ministerium. Vi have givet Finantslove af samme Bessaffenhed som denne til Ministerier, som vi have givet Mistillidsadresser, og naar man har gjort det tidligere, saa forekommer det mig, at der ingen Konsekvens er i ikke at ville gjøre det i Nar.

Alberti: Denne 3die Finantslovbehandling adskiller sig noget fra de tidligere 3die Behandlinger af Finantsloven. Der er en saa stor Forskjel imellem Bevillingssummerne i den ved 2den Behandling vedtagne Finantslov og Bevillingssummerne i de Vndringsforslag, som her foreligger, at vi maaffe ikke hidtil have oplevet noget lignende her i Salen. Men det er, jo glædeligt, at det ikke er Andet end et Fredsbudget, thi den usedvanlige Bessaffenhed af Bevillingernes Størrelse hidrører jo fra den Fredslutning, som nu er deklareret imellem Partierne, ikke just af den ærede Ordfører, som ikke holder af at vedkjende sig den Frontforandring, som han er i Begreb med at gjøre, men af hans tidligere Modstander, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som jo har erklæret, at nu var der sluttet en Fred. Vi Andre, som ikke have været med til Fredslutningen, kunde naturligvis ønske at kjende Fredsvillaarene; men det gaar i den lille Krig her i Salen ligesom i den store Krig. Man kan ikke blive klog paa Fredsvillaarene fra St. Stefano, og man kan heller ikke blive klog paa dem fra det danske Finantsudvalg. Det vilde være ønskeligt for os Udenforstaaende, om vi havde faaet et lille Tilleg, der klart viste os, hvorledes Stemningen og Afgjørelsen skal finde Sted her i Salen. Det synes mig at fremgaa af de to ærede Ordføreres Udtalelser, at de to Partier, som før have staaet

imod hinanden, Ordføreren for Flertallet (Solstein) og den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 1ste Valgkreds med sine Tilhængere, de rene Ministerielle, her have vedtaget en solidarisk Ansvarlighed for at sætte de Forslag igjennem, som ere stillede af Udvalget eller af dets Flertal. Jeg for mit Vedkommende skal meget resigneret finde mig deri. Jeg skal gjerne vedkjende mig den samme Stoicisme, som nu beherster min ærede Ven for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), — der ikke er til Stede, — som nu finder sig rolig i det Uundgaaelige uden at ville oppække en Grundlovs-kamp, hvormed han saa ofte før har truet, naar man var ved at gjøre en reaktionær Bevægelse her i Salen. Mig kommer det altsaa ikke uventet. Jeg har allerede ved 2den Behandling bemærket, at der var afsluttet Fredspræliminarter over et Forslag, som jeg nu i Dag skal komme noget nærmere ind paa. Jeg betragter denne Forhandling som Grundlag for et Fredsbudget, der skal afløse den provisoriske Finantslov. Om dette Fredsbudget skal føre til, at det Ministerium, som leverede os en provisorisk Finantslov, skal fjernes, er, hvad vi vente paa at faae at vide af de ny Allierede. For saa vidt dette er Meningen, skulle de nye Allierede være sikre paa min Understøttelse, saa vidt den rækker. Men det er det Beklagelige, at man her ved Afstemningerne og ved den hele saakaldte nye Situation er i Uvisshed om, hvorledes Situationen i Virkeligheden er. Af disse Forslag, som vi her for Aiden have for, nemlig dem, der angaa de civile Ministerier, er der flere, som jeg vil støtte. Der er for det Første Forslaget fra Ministeren om det nye Postdampskib, hvilket Forslag er tiltraadt af Udvalget. Jeg finder, at dette Forslag er meget anbefaleligt, ikke blot med Hensyn til det Forhold, der nærmest blev berørt ved 2den Behandling, nemlig det traktatmæssige Forhold til Tydsland, men ogsaa fordi Routen Korsør—Kiel baade er en nødvendig dansk Personroute og Trafikroute. Fra det sydvestlige Sjælland finder der en overordentlig stor Udførsel Sted ad denne Route, ja, den er saa stærk, at man endogaa fra den lille Handelsby Skjelfør har dannet en Dampskibsforbindelse paa Kiel. Det sydvestlige Sjælland og ogsaa for en stor Del Fyn have navnlig med Hensyn til Udførselen af Fiskeriprodukter ligesom ogsaa af Kvæg over denne Route et Marked i Hamborg, som konkurrerer godt med det kjøbenhavnske Marked og bringer det dertil, at Producenterne i Sørb Amt kunne faae en Kunde, som de vilde være aldeles udelukkede fra, naar man nedlægger Postdampskibsrouten Korsør—Kiel. Det er fra dette Standpunkt, at jeg anser det for et meget heldigt Forslag. Et andet Forslag, som forekommer mig at være meget anbefaleligt, er det, som er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) angaaende en Understøttelse til Hedefestfabrik. Jeg kan ikke fatte,